

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum,
Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam
Secularium quam Religiosorum**

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

95. Honeribus recte vti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

Valentinianum Imperatorem data, velut Episcopus restitit gentilibus Senatoribus, qui debant erigi Romæ simulachris. *Causa, quæ religionis est Episcopus conuenio.*

Sanctus Hieronymus ad Riparium: Miror Episcopum, in cuius parochia esse presbyter dicitur, acquiescere furori eius, & non virga publica virgaque ferrea confringere vas inutile, & cadere in interitum carnis, ut spiritus saluus

SIGNVM XCV.

Honoribus recte uti.

Magnam boni Clerici adhibent curam, non solum ne honor, antequam habeat, oculos præstringat sui desiderio, sed etiam, postquam habetur, præstringat item sui amore, cum hoc & per se malum sit, & alia multa mala secum aduehat. Non enim infirmum more (qui nihil nisi oculis corporis vident, interiora autem oculis animi perspicere non possunt) honorem magnum quid existimant, ac pene diuinum, & in quo magna quædam in sit vitæ felicitas: Error hic insipientium, qui istum externum splendorem, ista hominum obsequia, istam caducam gloriam suspiciunt & mirantur, quia præ mentis hebetudine, nec aliud melius cognoscunt, & hæc ipsa non satis penetrare nec prævidere

uidere possunt quid intus lateat. At vero
Clericus, qui recto iudicio rem quamque
mare & ponderare consuevit, facile videt
sint omnia inania quæ mundus defert, et
in seipso, tum in aliis intuetur ut rem fuisse

Li. 11. ep. 23

vanam, ut fumum & ymbra, denique
Sic enim ait S. Greg. Pompam mundi se
despiciat, considerans quam nullum sit quidquid
subiacet, quidquid sine concluditur. Et: Quid sunt
res lingue, quid sunt aliud labentium dignitates
le, nisi puluis? Nam mentem quam blandiendo
à veris splendoribus cecant. Et quid diuitia per
transitoria facultates nisi stercora sunt eterna
tibus? Stercora quippe sunt quæ sancta anima
ptu vilitatis habens, non in appetitu desiderij.

Hom. 28. in
Euang.

Huius autem erroris tam prauis causa est
error, quem etiam S. Greg. indicat, quia in
nibus non naturam, quæ ad imaginem De
sunt, sed diuitias & honores veneramus, con
pensamus, quæ circa eos sunt, negligimus
re quod ipsi sunt, quia externa illa videmus
hæc interna hebetes & cæci sumus.

2. Ad hæc vident quam hæc gloria, quæ
que est, sit brevis & fluxa, quamque cito ab
cum abierit, quam nullam sui memoriam
stigma relinquit.

Li 6. exam.
c. 8.

S. Ambros. ait: Nonne hæc omnia sicut ym
tereunt? Nonne hæc omnia fabula? Nonne sæculu
rus vanitas est? Nonne tu ipse cinis? Respice in
hominum, & vide quid ex te nisi cinis & ossa
bunt, hoc est, ex corpore tuo. Respice, inquam, &
quis ibi diues, quis pauper.

moriā, vt illos extirpasse aut natos esse nemo
illorum quidem nomen casu in scriptis illis habuisse,
vero innumerabiles alios esse, quorum
minino ac penitus euanuerit, ac si in rerum naturā
quam fuissent.

Quare non potest esse maior stultitia
concludit Platus, quam ob tam breuem
cem splendorem, tamque paucorum die-
inflari & intumescere, aut etiam ita de-
quasi re aliqua magna & valde oprabili
vero stultius & miserius eius amore alioquin
mittere, quo Deum offendas, & propere
æterna vita possis excidere.

3. Norunt etiam humiles Clerici, quibus
gaudij in ista ipsa breuitate, id admixtum
tis molestiis & angoribus & perturbatio-
vt multo plus habeat spinarum quam
plus doloris quam lætitiæ. Cum alio-
Bessarionem Card. Nicenum nescio quis
diceret in tanta dignitate, respondit, magis
illum errare, vt qui nunquam esset ex
nā reuera multo plus tædij ac miseriarum
delectationis inesse ac voluptatis.

*Paulus Cor-
thesius lib. 3.
de Card.*

Cum idem quidam proposuisset Do-
Cardinali Papiensi, ipse, vt olim Dionysius
rogauit, an fortunam illam experiri & de-
velleret. Cum se ille cupere respondisset,
minem in suo ipsius cubiculo collocari,
famulos, & cubicularios ad nutum illius
tes, tum admitti salutantes, & qui ne-
sa aditum quærerent: Sed hac conditio-

tuendam dignitatem, cubiculo egredi non
 illis habet, nisi cum magno comitatu, neque vn-
 cum cardinalitæ illius personæ gravitatem re-
 at. Quam ille molestiam cito per æsus mul-
 rogavit, ut abire liceret, dicens Cardinales
 steruos esse quam beatos.

Notunt quanto cum periculo animæ & æ-
 talutis honores sunt coniuncti. Sic enim S.
 interpretatur magnas illas fouens, de qui-
 scriptum est in libris Regum, ut per eas ho-
 res ipsi & dignitates intelligantur. *Quicquid*
inquit, in hoc seculo altum cernitur, non est
salutudo, sed fouea, quæ omnes quos in sua am-

nercipit, ad inferna deponit. Quare pij Cle-
non modo nihil sibi ex honore suo blandun-
sed potius ita timent & trepidant, quasi
præruptam foueam repente sibi obiectam

Præterea nullam lætitiæ titillationem ex
 omni caduca fluxaque gloria admittunt, sed
 us in teipsis exprimunt, quod Gregorius
 m, ex sua vique experientia, iustis omnibus
 bonis commune esse ait, qui cum valde de-
 it, inquit, quia tarde ad patriam redeunt,
 isser. *Deinde in super honoris onera compelluntur. Amor*
ternorum conerit, & gloria de temporalibus
iri & deperit. Qui dum cogitant, quæ sint, quæ in in-
disset, tenent, & quæ sint quæ de sublimibus non vi-
locari, prosperitatis suæ mœrore mordentur, quia
vident se nequaquam ab ea funditus opprimi,
qui neque tamen solite cogitationem suam in amo-
 DOMINI, & in eius dispensatione partiri.

*Honor res
 plena mole
 stiarum &
 seruitutis.*

*In lib. Reg.
 c. ult.*

*Res pericu-
 losa multis
 que lapsib.
 exposita.
 s. Mor. c. 2.*

Hic animus dignus est Clerico ut praestent, in
tatis amore etiam odiosa fiat ei hac praestent tam bre
prosperitas, quoniam fieri non potest, quod ipse
quo modo impediatur distrahatque cogitatione. Nihil
à celestibus. Beata Elisabetha Turingi permagna
pis vxor, die quodam cum ornatu & comitibus
regio Ecclesiam ingressa statim ac crucem
Christumque in ea pendentem, cepit in
mas tolui, & dolore acerrimo torqueri, ob
intimam cogitationem, quod cum Deus Gregor
uator suus in patibulo moreretur, ipsa ge
auro, purpuraque fulgeret, illius caput
corona cruciaretur, suum aurea ornaretur
le ab amicis & discipulis desertus, vnde
derisoribus circumseptus esset, ipsi autem
ti famuli adessent, omnes eam colerent, Hoc et
suspicerent.

Quare cum se propterea infelicem de
ram, ac propemodum damnatam appetens fac
quæ tam male suum imitaretur creatorem
tum in ea valuisse hanc meditationem ferunt. H
exanimis in terram collapsa sit, vixque
labore & opere ad se reuocari potuerit. Hanc
dem secum debet meditari Clericus, cum Archie
omnibus laicis honorari, omnes sibi affluere
suosque nutus obseruare videt, ut non
non his inaniter gaudeat, sed potius modum
rat & erubescat, quod tam longe à Deo, sit q
Saluatorisque sui humilitate discedat, cuius quoque
scriptum est: Ego autem sum vermis, & non
opprobrium hominum & abiectio plebis. Quia
timeat, ne qui in hac vita exaltatur de

Psal. 22.

præ altera, impari sine dubio compensatione, si
præterea breui honore probrum subeundum sit
est, quæpiternum.

Nihil etiam facilius esse sciunt, quam ut
per magnos honores obrepat animo tumor &
& conuersa, quæ cum per se innata sit homini,
neum vnquam deserat in hac vita, quanto

is & alitur & inflammatur, hoc quasi pabu-
ueri, gratato ac dulci? Hoc enim est quod Bea- *Hom. 17. in*
Gregorius tantopere reprehendit in præla- *Euang.*

ipia ecclesiæ, qui humanam gloriam intenta mente
capunt, qui eo ipso quod ceteris prælati sunt ad agen-
narecunt, libet maiorem licentiam assumunt, qui denique
s, vnde electionis ministerium vertunt ad ambitionis argu-
tautem.

erent, Hoc etiam est, quod Sanctus Bernhardus
missimecondemnat, cum dicit plerosque in *Ho. 4. mis-*
cem ecclesiæ deignobilibus nobiles, de pauperibus *sus.*

a appetentes factos subito intumescere, & dignos se
atorem digne dignitate, ad quam ambiendo perue-
im ferunt. Hinc pij Clerici tanto se submissius ge-

ixqueat, quanto externo isto splendore alios ante-
erit. Hinc, perpendentes illud Sancti Bernhardi
is, cum Archiepiscopus: In alto posito tam altum sa-

bi altum difficile est, & inusitatum, sed quanto inusi-
t non tanto gloriosius. Et illud ad Eugenium Pon-

as mollem: Cum omni indifferenter persona humili-
ge à Deo, sit quidem turris fortitudinis à facie inimici,
dat, quo pacto tamen vis eius maior in maioribus, &

& non clamoribus clarior comprobatur. Nulla splendi-
Quia gemma in omni præcipuo ornatu summi Ponti-

*In honore
memoris
tuae fragili-
tatis.*

Li. 3. consi.

Quo enim celsior ceteris, eo humilitate
illustrior, & seipso. Ob diuersas causas boni
citoto se animo subiiciunt Deo, ei obediunt, & propi-
omnibus, cum timore ac tremore
luam operantur, ab ieiunt sese coram Deo. Pon-
puluerem ac cinerem putant. Nec aduer-
feriores insolescunt eos contemnentes, *Greg.*
mnes eiusdem naturae esse meminerunt, *Greg.*
demque patrem, eundem habere *Greg.*
Deum: neque impensis sibi honoris *Greg.*
tionibus gaudent, necebrj, ut dicitur, *Greg.*
ei fortuna suae infirmitatis obliuiscuntur. Ad ex-
homines se esse meminerunt, id est, *Greg.*
atque mortales. Quia etiam, ut *Greg.*
hardi verbis utar, non se ex eo aestimant, *Greg.*
postea facti sunt, sed ex eo quod nati sunt, *Greg.*
niam adhuc sunt quod erant, nec illud *Greg.*
ctum, sed hoc adiectum. Dirumpe, ait *Greg.*
Bernhardus Eugenio, Velamen filiorum *Greg.*
rium ignominiam, non plagam curantur. *Greg.*
fucum fugatis honoris huius, & male colorata *Greg.*
gloria, ut nude nudum consideres, quia nudus *Greg.*
sus es de utero matris tuae. Nunquid insulatus *Greg.*
quid micans gemmis, aut floribus sericis, aut *Greg.*
cinatis metallis? Si cuncta haec veluti nubes *Greg.*
matutinales velociter transeunt & cito pertran-
ras dissipet, & exsufflet a facie consideratio *Greg.*
occurreret tibi homo nudus, & pauper & miser *Greg.*
ferabilis, homo dolens, quod homo sit, erubescens *Greg.*
nudus sit, plorans quod natus sit, murmurans *Greg.*
sit.

Homo natus ad laborem non ad honorem,

de malire, & ob hoc cum reatu, breui viuens
 obediens, ideoque cum metu, repletus multis misere-
 & propterea cum fletu. Hæc & alia multa S.

Ponderant etiam & secum expendant se
 quatos esse, vt tantum emineant sancta vita,
 tantum inter alios eminent gradu. Recte enim *Li. 4 Ep. 51.*
 Greg. iam nunc studio maiori res indiget, vt cum
 crescit, etiam sollicitudo proficiat, & vigilantia
 fiat. Vite quoque merita subiectis in exemplum
 sunt, &c.

Ad extremum si ad honorem aliquem sunt
 ei, eum non ad gloriam suam, & familiæ
 incrementum, sed ad Ecclesiæ commoda,
 vtilitatem referunt, & eo dirigant vt
 suum recte exequantur. Habet, inquit B. *4. in li Reg. c. 16.*
 spiritualis prælatio exteriorem gloriam dignita-
 tem, & interioris magnitudinem oneris. Honor
 dignitatis per se magnum est onus mentis, quia con-
 temni debet & placet. Contemni quippe debet, ne *Ber Ep. 42.*
 tem per superbiam eleues, & suscipi debet vt cœ- *non alys*
 que doctor loquitur subiecti venerentur. Grauius præesse, sed
 de honore nascitur, quia electus pastor ma- *prodesse pul*
 ximi virtute ferre potest, vt despiciat illud in se, *chram est.*
 pro Deo recipit in se, vt talis pro Deo sit & semet-
 ipsum abneget & non abneget, vt sit quod est pro Deo,
 quod est pro semetipso non sit. Existimant igitur *Li. 2. conf.*
 quod etiam S. Bern. Eugenio præcipit) non do- *2. Cor. 11.*
 nium sibi datum sed impositum esse ministe-
 rium, Pauli exemplo, qui de se ait: Ministri Christi
 & ego. & addit in quib. id consistat, in laborib. plu-
 rimis, in carceribus abundantius, in plagis supra

modum. Nec adhibent honorem ad suam
rumque gloriam propugnandam, sed ut
mentum diuini obsequij & publicæ utilitatis
ut stimulum ad vitam meliorem & sanctiorem
Denique cum Nepotiano clericatum non
norem, sed opus esse intelligunt. *Sanctus*
rius in Prologo quatuor libr. pastoralis
1. Pensandum valde est, cum rerum necessitas ex
2. culmen quisque regiminis qualiter veniat, &
3. rite perueniens qualiter viuat, & bene viuens
3. Reg. 7. In doceat, & recte docens, infirmitatem suam
Basilis co- quant a valet consideratione agnoscat, &c.
lumnarum
Cherubim
leones &
bones, quia
pralati e-
runt sancti,
zelosi, &
ad labores
imperterri-
ti.

SIGNVM XCVI.

Hospitalem esse.

Sanctus Paulus à Sacerdotibus & Episcopis
exigit hospitalitatem. Oportet, inquit,
ad Timotheum 2. & ad Titum 1. Episcopos
hospitalem. Hinc Sanct. Hieronymus in Epistola
ad Titum. Si omnes illud de Euangelio audierint
rant: Hospes fui & suscepistis me, quanto magis
copus, cuius domus omnium commune debet esse
tium. Laicus enim vnum aut duos aut paucos recipere
implebit hospitalitatis officium. Episcopus nisi omnem
ceperit inhumanus est.

2. S. Ioannes Epistola 3. Caium (quem
rotheus in Synopsi existimat fuisse Episcopum
Ephesinum) ab hospitalitate laudat, & dicit
Diotropē de inhospitalitate fugillat, seu huius